

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Неділя про Блудного
Сина

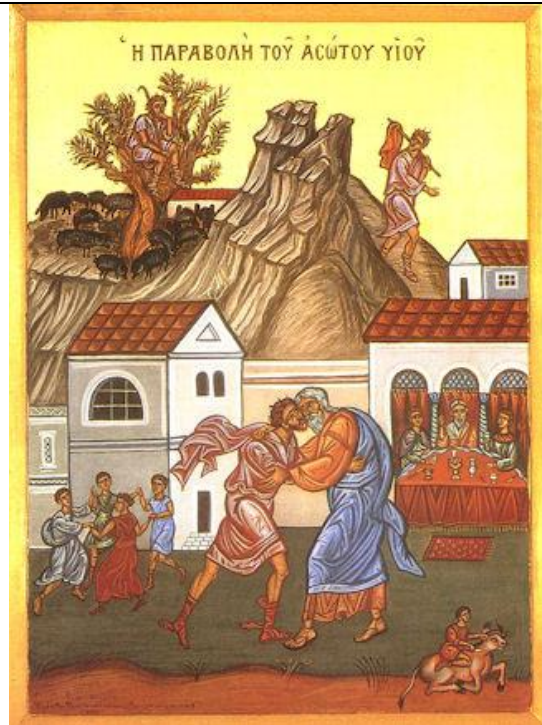
The Sunday of the Prodigal
Son

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorne.org

«Прогрішився я, тату, проти неба та супроти тебе... Недостойний я вже зватись сином твоїм; прийми ж мене, як одного з своїх наймитів...» (Луки 15:18-19).

«Коли він далеко ще був, його батько вгледів його, і переповнився жалем: і побіг він, і кинувсь на ший йому, і зачав цілувати його!» Ось так чинить батько у Притчі Ісусовій про загубленого сина. Він не чекає, щоб син до нього дійшов, щоб розказати йому про те, чого він прийшов, та щоб таким чином мати перевагу над ним: сказати йому заходити або піти собі геть. Він *побіг* до нього. Не було жодного сумніву в тому, що саме скаже він синові. Він привітав свого загубленого сина обіймами.

Цією притчею Господь дає нам зворушливий приклад милості Божої. Він представляє образ Бога

«Father, I have sinned against heaven and before you, and I am no longer worthy to be called your son» (Luke 15:18-19).

"While he was yet at a distance, his father saw him and had compassion, and ran and embraced him and kissed him". This is what the father does in Jesus' Parable of the Lost Son. He does not wait for his son to get to him to tell him what he wants, so that he would then have the advantage over him: to tell him to come on in, or to leave. He *ran* to him. There was no doubt about what he would tell his son to do. He welcomed his lost son with open arms.

In this parable Jesus shows us a striking example of God's compassion. He paints an exceedingly attractive picture of God, quite unlike that painted by other religious leaders. He shows God to be a

надзвичайно привабливий, не так, як Його представляють інші релігійні провідники. Він Бога зображує, як Батька - як співчутливого й милуючого Тата. Це представлення дає нам особливу спонуку вірити в Бога і намагатися жити згідно з Його заповідями.

Господь цим навчає нас, що закон всесвіту – закон любові. Не закон виживання найспроможніших. І цей же закон ми бачимо в подіях у світі, але Апостол Павло називає його «марнотою», якій сотворіння мусить покорятися - але ж «у надії» на те краще, досконаліше, що таки має настати (Римлян 8:20). Глибший закон, який є підставою всіх інших – закон любові, яку представляє ця притча про загубленого сина. Цей закон також описує Ап. Павло в Першому Посланні до Коринтян у 13-му розділі. Ми повинні перечитувати цей розділ багато-багато разів.

«Любов... не шукає тільки свого», пише Павло (I Коринтян 13:5). Любов ні до чого не змушує. Тато в притчі не бажав маніпулювати чи примушувати свого сина. Тому й дав своєму синові його ж пайку з того, що мав би був він успадкувати, і таки дозволив йому покинути дім. А коли син повернувся до дому, то це було не тому, що батько його примусив до цього. Те що заставило його повернутися – це досвід життя під владою закону марноти, та й спомин про те, як йому колись жилося в батьковім домі. Він повернувся до дому і тоді радісно пізнав сторону батька, про яку, як видно, він наче б то чомусь був не знав. Він знайшов, що то не тільки з обов'язку батько діяв, так як він діяв. Ні, спонукою до цього була **любов** до свого сина!

Тайна Божої любові дійсно радісна й глибока. Не так аж легко в неї повірити, тому що закон марноти таки ж сильно діє в світі. Закон джунглі, закон про те, що «сила дає права» вимагає, щоб ми

Parent - a compassionate and loving Father! This picture gives us a special reason to believe in God and to strive to live in conformity with His laws.

Jesus thus teaches us that the code of the universe is the code of love. It is not the code of the survival of the fittest. That code does appear to operate in the world, but St. Paul referred to it as the "futility" to which creation has indeed been subjected - but "in hope" of that better, perfect thing which is to come (Romans 8:20). This deeper code, which underlies all others, is the code of love, which is portrayed in this parable of the lost son. This code is described also described in I Corinthians chapter 13. We ought to read it many times over.

"Love does not insist on its own way", writes Paul (I Corinthians 13:5). There is no constraint in love. The father of the parable did not wish to manipulate or coerce his son. That is why he gave his son his portion of what he stood to inherit and let him leave his house. When the son returned home, it was not because his father forced him to do so. What brought him back was the experience of living according to the code of futility and the memory of what it was like to live in his father's home. He returned home and when he did, he made the glorious discovery of an aspect of his father of which he seemed to have been unaware. He found that it was not merely parental obligation that motivated his father to act as he did. It was his **love** for his son!

The mystery of God's love is joyous and profound. It is not easy to believe in it, for the code of futility is very powerful in the world. The law of the jungle, of "might makes right" seems to demand that we hear and obey. But Christians are called to be radical. They are called to believe in the code of love and live it, even though this sometimes appears to be futile.

<p>його слухали і йому підкорялись. Але Християни покликані бути відмінними від інших. Вони покликані вірити в закон любові і жити згідно з ним, хоча б це й виглядало ніби то марним зусиллям.</p> <p>Так жити <i>можемо</i> ми, черпаючи силу з особистого досвіду тієї глибокої божественної Любові, яка є основою і яка невидимо, але вільно, пливе почерез усю вселенну. Посвятимо себе віднайти цю любов підчас Посту. Над цим роздумуймо, постімось, вірьмо, молімось і діймо – в любові та в милосердю.</p>	<p>We can do this by deriving strength from our experience of that profound divine love underpinning and coursing invisibly through the universe. Let us dedicate ourselves to the discovery of this love during Lent. To this end let us meditate, fast, pray and act - in love and compassion.</p>
---	--

February 7, 2012